

24.42. EFs markedsordninger

Midlerne til den fælles landbrugspolitik indenfor EF-samarbejdet bevilges gennem den del af EF-budgettet, som betegnes Den europæiske Udviklings- og Garantifond for landbrug (Landbrugsfonden). Landbrugsfonden består af en udviklings- og en garantisektion, hvoraf garantisektionen finansierer udgifterne til de fælles markedsordninger for landbrugsvarer.

Den daglige administration af garantisektionens midler til markedsordningerne varetages i Danmark af EF-direktoratet.

Markedsordningerne kan grupperes som:

- Støtte til eksport af visse landbrugsprodukter til lande udenfor EF.
- Produktionstilskud- og forbrugsstøtte.
- Hektarstøtte til producenter af korn, oliefrø og bælgssæd.
- Interventionsopkøb til interventionslagre af visse landbrugsprodukter.

Direktoratets samlede udbetalinger i forbindelse med hovedkontiene 24.42.11., 24.42.13., 24.42.14., 24.42.15., 24.42.17. og 24.42.20. udgør for de enkelte finansår følgende:

	Mia. kr.
1987	10,4
1988	10,0
1989	11,2
1990	10,1
1991	10,4
1992	10,7
1993	11,5
1994	11,9
1995	11,9
1996	11,7
1997	11,3

EF-direktoratet er momsregistreret i forbindelse med køb, oplagring og salg af produkter, der er underkastet intervention. Indgående moms budgetteres til 308,7 mill. kr. og udgående moms til 182,8 mill. kr.

EFs Landbrugsfonds regnskaber er baseret på kasseprincippet og anvender ikke supplementsperioder. Da hele EF-direktoratets regnskabsaflæggelse over for EF, som sker løbende månedsvist, således er baseret på kasseprincippet, og da det vil være forbundet med store vanskeligheder for EF-direktoratet at føre to særskilte sæt regnskaber, søges om tilladelse til på hovedkontiene 24.42.11., 24.42.13., 24.42.14., 24.42.15. og 24.42.17. at følge Landbrugsfondens regnskabsprincipper.

På Landbrugsministerrådsmødet den 21. maj 1992 blev der opnået enighed om en reform af den fælles landbrugspolitik.

Inden for den vegetabiliske sektor er det centrale i reformen omlægningen af støttesystemet, hvorefter de institutionelle priser fra 1993-1996 nedsættes med 33 pct., indførelse af hektarstøtteordninger for korn, bælgssæd og oliefrø samt krav om braklægning af 15 pct. af ovennævnte arealer. Undtaget fra kravet om braklægning er ejendomme hvor der maksimalt søges om hektarstøtte for op til 17,62 ha. På landbrugsministerrådsmødet den 24.-27. maj 1993 blev det besluttet at indføre mulighed for permanent braklægning i stedet for braklægning i omdriften mod en forhøjelse af braklægningsprocenten fra 15 pct. til 18 pct.

Der ydes også hektarstøtte til braklagte arealer.

I forbindelse med reformen bortfalder den hidtidige medansvarsafgift på korn.